

Sadržaj

UVOD 3

1. PSIHOANALITIČKA TEORIJA LIČNOSTI SIGMUNDA FROJDA 5

1.1. Struktura ličnosti 7

1.2. Dinamika ličnosti 11

1.3. Razvoj ličnosti 13

1.4. Topološki model 14

1.5. Kritike upućene psihoanalitičkoj teoriji 16

2. VRSTE ISTRAŽIVANJA U PSIHOLOGIJI 20

2.1. Kvalitativna istraživanja 20

2.1.1. Posmatranje 21

2.1.2. Analiza sadržaja 21

2.1.3. Psihobiografska metoda 25

2.1.4. Intervju 27

2.1.5. Studija slučaja 29

2.2. Kvantitativna istraživanja 29

3. FROJDOVA PSIHOBIOGRAFIJA LEONARDA DA VINČIJA 31

3.1. Leonardova seksualnost 32

3.2. Leonardov naučni genije 35

3.3. Leonardova uspomena iz detinjstva - kraguj 36

3.4. Leonardove slike 37

3.5. Uzroci nerazumevanja Leonardove ličnosti 40

4. ZAKLJUČNA RAZMATRANJA 42

5. Literatura 44

Uvod

Psihobiografija je kvalitativna metoda koja se bavi proučavanjem psiholoških motiva istorijskih ličnosti i događaja. Kombinuje mogućnosti uvida psihoterapije s metodologijom istraživanja sociologije i pokazuje nesvesne uzroke socijalnih i političkih ponašanja pojedinaca, grupa i nacija, u prošlosti i sadašnjosti. Psihobiografija crpi većinu svojih uvida iz područja koja su uglavnom zanemarena od strane većine istoričara, kao sile koje oblikuju ljudsku istoriju. Naročito detalje vezane uz rođenje, roditeljstvo i odgoj, kao i zlostavljanje dece.

Izraz psihobiografija u svom najširem značenju označava svaki pristup biografiji koji naglašava unutrašnji život i psihološki razvoj. U specifičnijem smislu, ona označava upotrebu psihološke teorije i pojmova u pisanju biografije. Psihobiografija je dobila značajan podsticaj od psihoanalize.

Sigmund Freud je zasigurno prvi za kojeg se može reći da je pisao psihobiografske tekstove, jer neka njegova dela, poput "Civilizacija i njeno nezadovoljstvo" (1929), sadrže psihoanalitički osvrt na istorijsku analizu.

U širokom smislu, poreklo psihobiografije se može naći još u radovima Plutarha, ali se Frojdova knjiga o Leonardovom detinjstvu (1910) često smatra prvom psihobiografijom u kojoj je primenjena psihologija (u ovom slučaju, psihoanaliza) na razumevanje istaknute (genijalne) ličnosti.

Teorijsko polazište u objašnjavanju ponašanja je tradicionalna psihoanaliza Frojda, ali se primenjuju i postavke drugih teoretičara. Sve se one zasnivaju na dubinskoj psihologiji, na koncepciji ličnosti koja sadrži postavke o nesvesnoj motivaciji.

Ono što je važno u psihobiografskom metodi i psihoanalitičkoj teoriji je spoznaja da svaki pojedinac jedinstveno i subjektivno ima svoja iskustva, svoje snove, strahove i maštanja.

Nedostaci ove metode su dvojaki: s jedne strane, slabosti metrijskih osobina postupka dobijanja podataka

(krajnja analiza zavisi od subjektivnosti ili objektivnosti analitičara), a sa druge strane slabosti teorijskog polazišta (da li je živ ili mrtav). U psihobiografiji najšehće je nemoguće alternativnim putem proveriti podatke i hipoteze. Analize se rade nakon smrti pojedinaca, ako je živ teško je pouzdati se u verodostojnost njegovih iskaza o sebi.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com